

حمید غازی کی کہ ہزاراں غلام داشت
عشق چنان گرفت کہ غلام غلام شد

۴۶۵۷ بعون ایزد مینا

قصہ سلطان محمد غازی

در عشق بازی نور اشد خان و علم خان
من تصنیف شاعر نامی محمد و گامی
حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجران کشت

مبارک رہبر گنجی زادہ

نظمیہ بازار قریب پتھر پتھر
سریگر - کیمبر

بسم الله الرحمن الرحيم

قصه سلطان محمود غزنوی

سپهبد غزنوی که سلطان محمود
بنایت آسود عادل شاه دیدار
رلس گوید پادشاه پس اک خیالاه
دلس گویش بوه چوین شهر غزنو
پیر که رات چویمیش آو نیرست
و چیمان گو شهر غزنو کو سپه بازار
نه بوزن کینه و ایان چوین نیک ساز
بوداه اک آسود کران شکر احسان
نه نوزد شاه کوتاه شاه کسین
کجا آرم زبان ناست شکر گویم
وزیره ستره دار قتل هم و آو سلطان
شهرین شواله دیوان بود دیوان
راغیب زن زاله نامت جانوارن
کند برینت بر مکتب عشق ساری

عبادت آسود کران سوبی میبود
همیشه با تلامذت آسودتس کار
یکاه ماناره زاله شفق سالی
میادامیان آتقده آینه کینه گو
افش کت عاده رقاء خاصه
خلایق خفته بعضی اس بیدار
نه بوزن کینه بند وی کانه چوین کار
آلچی زنده تهن سانو سلطان
پیران نغلاه روزت حبس کن
که در سده در حکومت آرمیده
جواناه اک و چوین چوین ماه تابان
بیزر که چشمه آسودتس خون دارانی
گریه یان یان رزاکهارن
نزهت خورده در گزاری

داره فل ساره رازی آتو پاران
 ولس گویا پادشاه من کس من چھو
 نشه نس وائلو سلطان آتو آتو
 چو سے بو کوئی الی چھو کتو وریانو
 تنھو آتو سخت سیت قس جوتش
 کون ہے خدایا کیا کرم ہے
 بون خان کرا فی چھو کتو فانی
 ولس تم بادشا من نایا چھو
 وکنے وکنے آتو کیا پائے
 زه پدی ناره هم نکه کاله پریان
 اول و پش عشق چھو وائلو
 دیان چھو بار صا بنه ناره
 لیوی زکته زاپه نس تنه بخشه کتو
 همنا سیت آتو گره یا زهی
 نیم میانی خبر نس وده بانس
 پکوی گویا پادشاه نس سیت آتو
 زه چھو کتو نس حق کتو مانی

ہند گوشت کو گزرن چنند و تازن
 یکان تنش نشہ و انت پر زہ نا بو
 رتن تنش ز مویہ لاگت رویہ رستہ
 جوانی بوزہ وین گوزہ نہ گرانوی
 نہ رودس پریش و حرکت نشہ پالنس
 اکتہ محشوق امت رائد صمے
 نہان چھوک خانہ دای پادشای
 پیروی و ن باہ پیروی سیر کیا چھوی
 وین تم تا قیاسن کر نہ چھے ہاسے
 نے کیا ہ سیر باؤنہ چھونہ امکان
 دتوی ہم پادشای گوزہ گندوی
 پیران وادہ ازین الفیط ساروی
 سوید و سے یاد ہم تنش نہ منشاء
 از مشاکو خطوہ شامس اجہ رازی
 یکا ہ میر مار نہ شہ در عذر السس
 جوان حوال ویش گوت بریاد
 نہ ہم کاد و قیقت باہ میا نری

چو سینا تا کھنڈ نرند آدنگ یار
 نه از مینر بابیه ضامن آجدر اژدی
 کند ی مال پاست شاه دیوین
 دیوین پاوشا من چپایه چاوی
 دیوین تم پادشاهیم چو مننه طاقت
 جوانس سور پاست مال سنر هتر
 دیوینسی کو توالن ژوره باثره
 نه ده سیت ماچ دیوینسی لای پیر
 دوران تم قور دیوینسی های موجی
 دیوینسی کو توالن ژوره از رات
 نه کیو از نه دیوینسی کو توالن
 اول نژی گینه هتر مالس نه نه
 سکری ماچ رانی لول نه یوب
 نه اسوم تو مع سوته سورم
 و لستام ماچ چو قفس که لول
 ز دیت و راه دیوینسی تم ماچه فیر
 و لستام پیر ژوره دیوینسی نه آفتاب

مریست چچی خرچ کرمت مهرت دیار
 کریم بند کو توالن نه ساره راژدی
 جوانس نه کهنه مکت راه دیوین
 ارش ضامن از چوچی ژور میا نوکا
 پیر یاس و اریاه بوزن نه زاه کت
 دیوین کو ناله دیوان سوئی مادر
 و چپان چک طبع میانی عار نه
 متور و نه شمنه مایه پیر
 لکاه میا تها و نه نیت بانده اپنی
 چوینسی لاچاره کرتم موکلن بان
 بوکره سوده چاننه تو ده مالن
 گیو سس ماچ کتا م برمه کن تس
 دیوین پیر ژوره وادی زانه یعقوب
 سوتر اوت آس چالی و نه ورم
 لکاه مت ماره نه نه کته و لول
 پیر بو معر کن سنر بابیه پیرست
 و لستام چانه ایت

دستام پیر تره در آینه تارکن سر
 زه سیت پیر تره مارم مول چانوی
 دستام پیر تره در آینه کاره شنه
 سحاه گو ماچه مالس نشه حیا
 ودان گو واثو بالیس نشه ریوان
 چھنا اس بای بارن شمس و تر
 چھو ساری کھنه شکل عشقه منزل
 بیره طوسی کو تو الن زوره اذرات
 دیش تم بای فیرت در فراق
 نه بوزت کو تو الن لایونس کیاہ
 نه ژالو مول ماجی بالیضا من
 دئی لیس مشت گردان پانه سلطانی
 بظاہر کینہ ہنر برانت زئی تھا
 جو ان زوره کیاہ دتو نالہ فریاد
 پرین پیو کو تو الس پیر تره سیتن
 ہرن آسورہ الہ ژالہ فختہ زن اش
 پکان گو واثو لیس یارس برس تل

وہ پیراہ چانہ بایت معرکون منسند
 کریم تنبیه تدارک مول چالوسے
 وہ پیراہ چانہ بایت شبحونی
 کراں آسوپان پانس وادریغا
 زه چھوینا بایہ میا لوی عار ایوان
 زه چھوینا عار ایوان ای برادر
 پھننا مٹہ راتھاہ بالیہ در دل
 زه کریم بایہ میا فی موکلن بات
 مرین بہترتہ ضامن چھوینہ طاقت
 جوالس نا تو لیس کوت گو ساه
 زه فاختہ پرتہ پانس کر نہ آہین
 عھہ کم پھنا منن نہ یار دل جان
 خدائیس پانس زئی پان اشیراد
 اکوی شس آسوپارہ پیوس سویا
 مہ چھوم اک دوتاہ سوی دمر فھلن
 ودان گو خواجہ عالی ہمتش نش
 دین کن آسورہ گز ان تنہ غلغل

پنهان گے ہر وہ اندر خفا نہ یار
دست نام آس یارن دست مکر
دین نالہ زہ یار و زار بوندہ صم
برس و بربد کران گواک غلامہ
جوانن یام بوزن یارہ مند نانہ
احسن کت بخشیت ہفت ساہ کرل
نورین کرل بولائے کو تو آلسس
دیس تم میا فو مارن چھوینہ آسان
اخی بایت کران یارس حمایت
وزیرہ سنزہ دارہ تل کس آریہ پان
امس کیاہ آسو مطلب کبہ مایہ
چھو سی یار ضامین اژنہ رانش
چھہ ساری خود بہتر و ستادری
ژہ مو بر غم چھو سی غمخوار پیر پاٹھ
یہ کت بوز یا مت خواجہ ہمت
جوانن تم خواجہ زادن مٹہ ہمتون
چھو سی ضامین بوزم کو تو لالہ

پیش یارین نمیکروا لہر
یکہ نیت مادہ نے ہے اے برادر
سوال چھو بیت مہ کن کن دژہ کو
نیو نایارہ سنزہ یاد حاسلہ ماہ
دیس نس سو سیکن دور ہست او
چھون بیچارہ بیکس یار بر تل
ٹکان تم پان پشرون کو تو لاس
ژہ مارک مئی ژہ ماری یا سلطان
یہ چھا دستور در شہر و ولایت
مہر گوشت سو گز زان خدو تارن
ہران اش آسو کران آیہ گرایہ
نہ مہ کھارہ نادان چھو دارس
شفیقہ آسہ یارس بوندہ ساری
ژہ بوندہ توندہ ساری وندو پاٹھ
ژہ کو و ہٹہ کو ہم ہٹہ ہمت
پگاہ نس و انشا و نس و عدون
چھو میا زنی دورست نس و عدون

جوان خواجه زاد سیر باون
 کشت رود پادشاه در زیر درون
 وزیر کیه چهره گوراه خوب نه حاصل
 دین کیه زود نه خورنه چهره س روی
 سه دلیشت بلبلو کربامه پاره
 ز کیه شوبه دن تن سوخته زراگ
 برونه دین سرونه دلیشتی مرسانش
 کس پت کیه چهره شوبان بیه کمان
 جس پت کیه چهره شوبان زلف کاکل
 کلاس خال دلیشت بر جگر و اسخ
 زلف زنجیره بیه چهره ذوالفقاره
 نه بدوی سره چشمه میزه راهی
 چهره منسی نادی بی علم جان
 مرز بچاره غیش دیدار مهر نه
 بوچهره سن نش نشه و آن نصف اتن
 کیم نوزاه نه تن کن چشمه گراه
 چهره هم ضامین رانش دیم میده

مکنش نش این تاملت موکلاون
 به کیه شاه و نه مکتوبی آسودن
 تن نه میده چهره گوشت لور اخلاص
 دین کیه نه نشین تن کانه نه متا
 سه دلیشت آره دل در عشقه تاره
 ده دلیشت چاه با بل نته میر ناگ
 شمع زن چهره دزان چهره رات راتش
 بیزه غمزه لایان تیر مشرکان
 بهت شهبازان در خرمن گل
 بدن تن مشکه بر بیه سینه باغ
 به آس کیه کیه کیه شکاره
 بنمزه تیر ناو کانه نه تراوی
 بوچهره سن نش پنه گوشت حال مهر
 شهیدان سینه مزار آد خون نه
 چهره گوشت پاک پنه اکدا تن
 تداوت چهره پان اسن تا سرگاه
 بی نش دیر سن نش رت بو شخت

دپوس تم دوستن گزشتہ چھوٹے موجود
وہ دن گو دارہ تل شت آ رہ کا تو ی
چھین سی علم حبان ہونٹہ و جہر
سوفرا و میرا ہے خدایا
کہ ہر چلتا کہاں ہم کیا کروں گا
ہمارا کیا کیا لے لیا دل
جوانن قتل لٹن ہتھ پٹھ نام
سوڈا لٹن روی کھٹن غصہ رٹن
بہت لٹن شانسی پٹ آسودہ
سطا کنبہ چھو منہ خند و تہہ حال باک
تہ بوزت تہنہ لہیز گریہ بیدار
ہ کیاہ کر ختم میرا لیت اٹھیں سنگ
بوگیس چانہ خامدہ آ رہ کاڑی
مہ بوسم چشمہ دیون پوت کیاہ شیر
جوانن عین کرنس نزار بوزم
غنیہ ستارہ تہ چھوٹے زندہ رتہ
مہوگ پٹ رحلہ منتر آں مجید

کھٹ گزشتہ پتہ سلطان محمود
کمند لائن تہ یارس نشہ و اتوی
وہ ان لٹن یارہ سنہری مایہ گجہ
سبحن پر کیا ہوا آج کیوں نہ آیا
اُسی کی خاطری آج میں مروں گا
اُسی کو چارہ مانگو کار مشکل
سین بیدار کیاہ سنہ یارہ مام
جوانن کامہ دیون جامہ ترٹن
زخواب ناز ساقاہ گزشتہ بیدار
مزن پھوسم کال آخر بال راوت
سٹھاہ لٹن نرمہ دل گو آو لٹن عار
مہ گو کہ ستور پالٹن فاختہ رنگ
مہ گزرم زونہ تارک اجہ راشی
مہ خونہ کس زہ و چھٹن گو کنا سیر
ایکاہ مے مارہ مے تہ راض و زم
کرونا ختم قرآن بہرہ ساقاہ
و چھین آس اک اک کن دید رویہ

گرک ما پاس آخر ختم شد بر آن
 یک فاتحه گرک فریاد و زاری
 یک مارن مه چھوی آخر ملاقات
 وصیت چھے یکہ بیتہ مارہ نے مه
 رنہ رکیاہ کرہ مارن چان لولن
 ژہ پیدوی تمہ ساتہ مارہ یک پان
 بویدوی روی چانوی ڈیشہ از دور
 یہ کیاہ باد تھم مه تھو تھم رچگر داغ
 ژہ ڈیشہ کوٹھہ زمان عرش اعلیٰ
 وزیرہ سترہ کورہ قصہ بوزیامت
 ژہ اڈہ تم تمہ ساتہ کاٹھہ تلی
 بوکوتاہ کہہ دیر چانو ژالت
 ولس ما غصہ کنہہ چھوی یارہ میافو
 متو کر تم تولا کن جسد الی
 ورن مجنونہ کس بو ترا و نفس سیل
 و دے بو یوسف لاکے زین
 و دے فرہادہ انو تھم پریش آب

دوزیدی سوختہ دل آس فوٹہ ماران
 ژہ ترہ مر آس پر پاٹھہ دوشداری
 قیامت تان ون میلونہ آس بات
 گندت کاٹھس پھن ون قیامت
 گندرتراہ ت سدرہ مارہ واپن
 ژہ ڈیشہ زورہ کھن گتہ آسان
 بولاگے کاٹھہ پھہ شیخ منعمور
 مرہ کر تھم یافنس شرا ولس ماگ
 ژہ ڈیشہ زن مر یو تھم حق تعالیٰ
 سین زن تمہ ساتہ لسن قیامت
 بوکرہ ہے کاٹھہ پھہ نظرہ دلی
 ژہ گوہم عشقہ نامہ پان زالت
 پزوی وان اصل کیاہ چھویارہ میافو
 مری ژری پتہ بوکرہ یون فدای
 بیتم دوبارہ کرہ بوہ و غلن سیل
 بوکھہ نو منکرہ ساتھہ گتہ پدا
 و تھم ورتن بیتیم شیرینہ و خواب

دے شیخوڑہ آلودہ ہنرہ ہندول
 دے بوارز نو لاگے ہر مال
 دے یوسف ہند ملک کتو گوک
 دے بمبورہ برہ کہ نفس میبرزل
 دے تھکھہ پتھہ چھو بلبل نالہ دیوان
 دے تھکھہ پتھہ چھو پانیہ شمسیت
 دے معیارہ دلداریہ ہمنہ
 دے محمود کتو گوک ہسم ایازو
 دے کس زانہ چھویم آمت بنت مال
 دے چھویم کتھہ وعدہ سیکہ فیرت
 دے چھویم بصورت لاگہ مردادہ
 دے اس الوداعی لیلۃ وانی
 دے فل آفتابن تراو پرتو
 دے حقیقت پادشاہین بونہ یانہ
 دے نفلانہ دین الحسنہ لکشا
 دے خلعت تم نال لاگہ خرقہ تراون
 دے شہنشاہ ہندوئی اک جلاو

میر جانی دادہ گوشت بکریں بول
 نیم رازی خواب راقیہ باوتم جان
 و دے نڈال جمال دُن لاو لیس ہو
 کووڑا جھنڈا بوجھتو تارہ و زل
 فوٹے سورت کند پیرٹ ژالہ نین
 و زان بچارہ در تارہ جھنڈا
 میان بیکدہ در شش دیمنا
 ژہ کو تو اکسیرت پاکبانہ
 سنت چھوم نالی گوشت شہرہ نال
 بوئیرے خاصہ ماتم جامہ پیرت
 ژہ ژانڈان معرکس شہرہ فدا
 قیام شہان میل کو پاندہ نالی
 جو ان دور تو جن یارہ سدر کو
 سٹھاہ شہرہ کو سوی سوی خان
 چھہ میانی وقتہ عاشق پاکبانہ
 اول سوی رات کو ی ژورنگہ ناون
 جلاون بوزہ و ن کر اک آوازہ

رفیقین لایو خواجہ تمیمت حسن ناد
 جہان اس آس پیر مندرہ زولہ
 زاناہ آس تن شاکستہ دانا
 دیش امت نمی تکت کیاہ چھو منی
 دیویش کو ٹھہرہ میسئی شانہ کئے
 دیویش یار میا نوری چھوے یہ لاشک
 یسوی رو کو تو الین فندہ تہ بلہ
 تمس نشہ مٹہ مٹو نہ ماجہ مالی
 تہندی خوتہ روز س برانت میانی
 قیامت آتہ نزدیک ای افسوس
 یہ کربئی مٹہ امند چھو کڑہ مان
 بو یاری کرہ یارس پیش سلطان
 رفیقین خواجہ توادہ آو ہمسراہ
 گزہیئے مال و دولت سوز ناظر
 چھوئے بو تہور راتک و آتہ یارن
 گزہیئے مال و دولت تی مہ سنگتم
 نہ تھا وی مال و تختہ دیار منظر

تہہ گزہک یاد شاہن زوریت یاد
 خون کڈ کو ٹھہر تہدی شانہ کڈ
 حیناہ خوش صفت مشوق جانا
 پینوی باہ تم سیر لالہ سیانی
 تہہ وئے ہای زنا نئے ہای نئے
 لعل جاناہ پٹ گوشت چھو عاشق
 زہیرہ سترہ رات کتوی دارہ کڈ
 تن ہو کا کھو چھو منہ زور تہالی
 مناسب چھا شہن آسہ پاؤانی
 نہ روز س ماجہ مالس مای افسوس
 مہ چھویم از یارہ سندوی داد زلن
 خبردار یقین نہ بیدار کڑہ تن تان
 مہ و نتم یاد شاہ لائی گزہی کیاہ
 گزہیئے خون تمند چھو س بو جانر
 و تھو الیوم و کن کس چھو پرارن
 دیش تم یاد شاہن روز بے غم
 تہ چھوے بو یار یار کسل چھا سنا لور

و در کفن خواجه زادش گره بازو
 و در آن تله ل که آن آتش پان پاش
 و بخت گوشتن به لیموت ندره شوق
 رقیب سیت در ایو یار چاندی
 و در آن گونا ناله دیوان های کیا ه گوم
 شمس نشسته و آنه و نوی کیا قن موی
 تمن دون هندی محبت و دیو حلقه
 سین القصة که تا حکم سلطان
 و بی کیا که گشته کسی اکسیت
 کرک استاده یامت که طه نس کنو
 جو انس گل زه کندک رزه سستی
 و چپان لاچاره گوشت بر نه تیت
 خدایا بے گنه چپس بنده چاکو
 لک بے چاره کا کھٹس آشکارا
 کله گوشه شکسته مویریشا ان
 اتخن دوران مینر لاگت سره حشمن
 بخش کت نیزه کزل آتش نالی

رقیب سیت سیرت کت ناگو
 بخش پت اشه قطراه پیو جلیس
 میده نغمه خواجه محبت گوم کندی
 میده نغمه واره کرس روزنه بانو
 سیمیا نوی یار غامین ماره ماگوم
 به چپس ضایع راکت در چپس بوی
 و در آن آتش سوره عالمه شیر کیا ه گو
 چپس میا نوی زور آخر بوز اشد غا
 تره همی چپس روز مزارین هنری
 جوانن لیک ریش ماره واه دتو
 جوانن ناله فریاد دتنه کبستی
 کرنا شمس پت یونیراه گت
 نه زانک کیا ه مکه حقم کره لایک
 لیکو منزه ننده بانو در او اک واره
 و چپان لشن یاره سندوی حال دین
 سولس تل غرق گیمتر روپه سنترن
 کمان بر دوش کزل کونه حالی

سیه پوشاک ماتم جامه گندت
 کمران آتسوزوره سیمی دوز ترا
 وزیر آسوپادشاه بر منم کنه
 وزیرین دپوسه شالم چهنه خبر
 پری لاگت سٹھاه دیدانه کرن
 یہ چھوی عشوق اسند چھویس بوئن
 بر موت چھوی بر دیمت سارالم
 کھشت تم بادشاهن دوزیرین
 نظر کرھی وچھان یم دوره دورے
 نظر کر کور چانی جامه دت چاک
 وزیر دپتہ دن کیاہیت چھوہیر
 چھوہے بوگیره موال چھوک کور مولی
 وزیرین توره دپس چھوہن راضی
 جوان تم کاٹھ وائن شاد کرن
 کمرس تم بادشاهن پانه شاماش
 ژہ کتھوہیو عاشقاه زیر تلاوت
 بوچھوی مولی چانی چھوک مہ فونہ

جوان تم داره تله غار ژمندت
 خرید اس پن دیدار اوان
 وزیر دپتہ ماچھوی ژہ وکے
 چھہ درامتر ناز نینا پیر دہنیر
 بشمع روی خرد پروانه کرن
 توکے مادارہ پٹھ تل سر جانن
 تھی ازیاوہ سندھی مٹونہ ماتم
 دس رٹ پند گڑھی فاش پیرس
 دیشوی مہ رٹی اذرات ژورے
 جوانس پیٹھ چھہ کیمتر عاشق پاک
 غنیمت زان بدوے آسہ تقدیر
 کرونا اس یمن دیون پنه دیالوی
 انک سبیرت بودانا مفت قاضی
 سٹھاه سامانہ شش پوشاک پرن
 نرن بہتر کرن نویسی فاش
 تلک تھی پاک بازی سہند حلاوت
 اسلر جانہ سہندھی خاصہ خاوند

نہ بوزت شاد و سہیں لعل مر جان
 در ان دم عاشق دوز و دل پسین
 روی تم عاشق معشوق ناله
 بیتی آس عاشق و معشوق پیشین

پری زان غیب سہیں پاکہ افان
 و پچان آس مست پانچن اک کپان
 ہر ان آس و آتش نمن دوزن بر گلاد
 تھنی آس شاد عادل صاحب دین

عزل
 ہزاراں مر حبس بر جان محمود
 کہ گفت ای فقہ سلطان محمود

نقش و جانہ چھو معشوقہ میلنے
 مل آس و زہ نہ سہ اندلے لائے
 عشق و داد و دی زلیخا زائے
 پیرہ کو نہ گز کہتا معشوقہ میانے
 نالہ و گستاخان چاہے سہیت
 شیخ کیاہ و نویش ہنر زائے
 دن ہون چھنی آس لائے
 چہاں شیراں پلاسے سہیت
 عشق و داد و دی لیلی ہوزائے
 دیارہ کہ تھیں مجنوںہ میا سہنے
 دیارہ دن راوس چاہے سہیت

میل و لعل مر جانے سہیت
 میل و لعل مر جانے سہیت
 مہر و وارثی چاہے سہیت
 عشق و داد و دی فرما دہ لائے
 کس نیمہ پیغام شیرینہ میلنے
 شہی ترا دن چاہے سہیت
 گھر چہ قدر طبع ز لائے
 گلزار چہاں و تو ہر ادا میلنے
 نذر و وارثی چاہے سہیت
 عشق و داد و دی فرما دہ لائے
 فرماں پانچویں سوی کو نہ لائے

کشمیری زبان کی روایتیں اور کتابیں

چل قصہ - شہادت فرزندان - منطق الطیر - چار درویشی

۳۱ - امام مسلم ۴۲ - ۵ - فی جمعہ ۱۵

مجموعہ معجزات آنحضرت ۲ - خنجر عشق جواب - گلبدن

۱۰ - اصحاب غریبہ - جوہر عشق ۵ - ۶

شکر ریز جواب - حاتم نامہ کشمیری - نقدہ گربہ وروش

۸ - گلرین - اول ۶ دوم ۵ - ۲

موسیقی غزلیات - آٹھ جہت - جنگ خمار - جنگ شیر حمزہ ۲

۵۵ - فی ۲ - ۵ - ۱۵ - ۲

۱۱ - قصہ ممتاز فیضیہ - شاننامہ کشمیری - بیباک گلشن کشمیری

۸ - ۶ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰

۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱

۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱

۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱

۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱

۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱ - ۱۱

[illegible]

